

SETMANARI REPUBLICÀ AUTONOMISTA

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
PLAÇA D'EN PERPINYÀ, 25

Sotscrípció: Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.
ANUNCIS, INTERCAL'LATS I REMITITS
Preus convencionals

DE LES FUTURES CORTS

LA MINORIA SOCIALISTA

Per primera vegada, en el Congrés espanyol hi tindrà seient una representació important del partit socialista. Donada l'acció constant i profitosa que ha exercit el *leader* del partit, el venerable Pau Iglesias, que forma una minoria unipersonal d'ensà de la conjunció de les forces republicanes i socialistes de la capital d'Espanya, fa preveure que en les vinentes Corts, si és que es reuneixen i poden uocar sos llocs els abnegats individus del Comitè de vaga, seràn interessants pels importants problemes que, tant ells com els homes republicans, hauràn de plantejar per a donar i exigir explicacions, dessorre el què va ocórrer en nostre país durant l'any passat, així com també de totes les qüestions que originaren l'estat anormal en que vivim, qüestions que, si cab, en la hora present són de molta més transcendència que en aquells temps precursors.

El problema de les subsistències, el del Marroc, el dels obrers ferroviaris, l'amnistia, els transports, en fi, tot quan trasbalsa en els presents moment la vida política i social del país, tenen l'obligació, els representants de l'esquerra, de presentar-ho a la vergonya pública en l'hemicicle del Parlament, per a exigir dels governants les responsabilitats morals — ja que, per a disort no s'els en

poden exigir de materials — que per sa funesta actuació s'han congriat el menyspreu i fins l'odi del poble que treballa i gairebé no pot menjar.

Cal esperar dels homes republicans que ajuntin sa veu imperiosa al costat dels socialistes, puix si socialisme significa — en sa vera acepció — soberania espiritual del món; funcionament adequat de tots els organismes constitutius de l'Estat, i igualtat social, en fi, de tal faísó que no puguin haver-hi explotats ni explotadors, l'idea republicana, en sí completament abstracte, ha de devenir, en les futures Corts, relegada a segón ordre en raó a sa poca actual importància.

Aquest número de **RENOVACIÓ** ha passat per la censura militar

RÀPIDA

AURES DE LLIBERTAT. — *Del desenllaç de la passada crisi política — que encare no sabem si ha sigut crisi o no — n'arriba una acaroadora esperança pel què respecta a l'hora de la justa lliberació dels empresonats a Cartagena. I encare que, pel què es veu, aquesta justíssima reparació al dret d'opinar — que tal com se van posant les coses en aquest país, ni tant sols podrem exercitar-lo lliurement sense estar exposats a cops de massa, — costarà al país la friolera de 1.400 mil lons, vingui enhorabona aquesta amnistia i aquest gasto; perquè, desgraciadament, vivim en una nació en que els gastos sempre es calculen pels beneficis particulars que han de reportar. I com que també, si s'hi empenyen, es menjaràn aquests mil'ions i altres més, si així els sembla bé, enhorabona que la llibertat dels ilustres membres del Comitè de vaga serveixi almenys de compensació.*

En res més poden estar tant ben empleats!

Festa d'afirmació d'esquerres

La comissió nomenada per a organitzar aquesta festa, ha assenyalat el dia 19 del present mes per a sa celebració. Aquesta festa, que no sols representa un homenatge als candidats d'esquerres de les darreres eleccions legislatives, sino una demostració de com sent i pensa el poble verament democràtic, promet veure's molt concorreguda de representacions, ja que, després del què ha ocorregut amb les eleccions passades, que pomposament batejades de renovadores han resultat ésser les eleccions més corrompudes i vergonyants que se han celebrat en nostre país de molts anys ensà; i dels successos polítics actualíssims que no sabem prou bé on ens aniràn a portar amb llur estravagància, no poden deixar de fer-hi acte de presència els que, a pesar de tots els dogals i de tots els entrebanys, sentin en els moments en que vivim tota la pesantor de llur responsabilitat moral en el desenrotllament de futurs esdeveniments que àdhuc poden portar la desfeta de la pàtria.

No cal dir, doncs, que des d'aquestes planes exhortem a tots els correligionaris a que es manifestin en tot l'esplendor de la seva consciència d'homes honrats i perfectament civilistes, davant del desgavell que, com huracà, amenaça devastar, a l'ombra d'una renovació mentida, tot el bagatge lliberal que amb tant amor i desinterès serva la nostra generació; lliberalitat i civilisme que ha hieretat dels nostres esforçats avantpassats, conqueridors de les llibertats individuals i col·lectives del nostre poble.

Cal demostrar, en fi, que el carro del Progrés no el deturen ni la corrupció d'unes eleccions perdudes, ni menys la coacció, moral ni material, d'un estat d'opinió aguantat amb agulles.

***

El nostre Centre Republicà Autonomista, atentament convidat, concorrerà a la festa. Els correligionaris que hi vulguin assistir col·lectivament, poden passar a inscriure's en el nostre hostatge social, avui, de 7 a 9 de la nit.

ATENCIÓ! Abans de comprar POSTALS, visiteu la **IMPREMTA GARRELL** Assortit immens i Gran baratura

***

DE COL·LABORACIÓ

Pobres vellets!...

Gairebé tothom sab aquell cas, ocorregut entre grecs i espartans. Més, no crec sigui del tot inoportuna la seva repetició. Oiu.

En el circ d'Atenes s'hi celebraven jocs que esdevingueren famosíssims i que fins als nostres dies han tingut imitació i ressò. En una d'aquelles tardes, dedicades per enter a l'atletisme, un venerable vellet de testa blanca, anava d'ací a allà, amb pas insegur i tremolant el seu cos, en recerca de lloc on assentar-se durant la realització dels Jocs Olímpics. Uns atenesos varen veure'l i s'en rigueren. Uns espartans se'n adonaren, i fent lloc entremig d'ells, feren seure al bon vellet, recriminant l'acció dels primers.

***

Avui, entre nosaltres mateixos, entre els que ens vanem de civilitzats, d'educats, d'homes de cor, hi ha qui respecta als vells i qui d'aquests fa mofa; hi ha qui té per als pobres avis tota la veneració que els és deguda, i qui descuida aquesta nostra obligació.

A què és degut?... Sí; a què és degut que en mig del nostre refinament cultural, encare tinguem d'avergonyir-nos de que algú dels nostres no té per als vells aquell mirament que és degut als que tenen orlada llur testa per la diadema de la senectut?...

Dic això, perquè és verament deplorable el què s'ha arribat a estendre costum tant injustificada com la de despedir o jubilar als empleats en arribant a una determinada edat. Ja no parlo de la vergonyant condició que en molts casos s'exigeix per a admetre a un concursant, quan d'otorgar-se un empla se tracta: «Sols seran admesos els compresos entre 25 i 40 anys.» Com si un de 45, per exemple, no podés resultar més apte que un altre de 32...

I un cop dins, a l'arribar a tal edat — 60, 65 i 70 anys, segons — o suspensió d'empleu i sou o jubilació forçosa, encare que's tingui tota la força i robustesa necessàries per a desempenyar bé el càrrec; encare que el dissortat empleat tingui més aptituds i sigui més útil i més treballador que alguns dels joves ocupats en el mateix afer.

Per què aquesta odiosa tirania contra la vellesa? Ah!... Com convindria que sabés tothom i complissin, els nostres directors de fàbriques i tallers, d'oficines i col·locacions, la sentència que donà un rei dels Abruzzos, ja fa una pila d'anys!...

Vos ho contaré:

Esdevingué costum, en aquell reialme — al Nord de l'Itàlia actual — que quan un home tenia alguna queixa a fer, alguna advertència o alguna proposició, tocava una batallada en una campana que al bell mig de la plaça gran hi havia, i a son brandar se reunien el Rei i els concellers, oïen al peticionari, del·liberaven, i resolien segons llur parer.

Amb l'ús continuat i està a sol i a serena, el llevant va gastar-se al cap d'un quant temps, i, per a arreglar-lo, interinament hi posaren una branqueta, afegida al cap d'avall.

Succel, el mateix dia, que un guerrer que tenia un corcer, excel·lent en altre temps, el llicencià, posant-lo en llibertat completa, ja que, fent-se vell, havia esdevingut inútil per a la guerra i per al treball. La pobra bèstia vagava famolenta pels carrers de la capital, quan, adonant-se de la branca penjada, alçà el coll

per a abastar-la i la rosegà. Tot fent-ho, sonà el batall. Va reunir-se el Concell, del·liberà sobre el cas i dictà sentència:

«Ja que el cavall, durant la seva joventut, ha servit amb fidelitat i a mida de ses forces al guerrer, aquest té l'obligació d'alimentar-lo i cuidar-lo en la seva vellesa.»

Repetim-ho: quants d'entre nosaltres haurien de conèixer aquesta sentència i haurien de complimentar-la, aplicant-la als nostres pobres vellets!...

Venerem als pobrics de testa albina!

Respectem als vells!...

ENRIC CASASSAS

Notes i comentaris

Ja fa temps que tenim el vici d'anar a veure comèdies i de fixar-nos en petits detalls que a molts passen desapercebuts. I fa molt temps que ens té intrigats el veure que tots els personatges de les comèdies que es fan a *La Unió Lliberal*, tant si són una marquesa, com una minyona; un gran senyor, com un pagesà, escriuen tots les seves cartes en paper comercial i les envien en carpetes comercials d'un blau de fabricant de mitges. Un amic ens assegura que és que tots els personatges les escriuen en el cafè de la casa; cosa que no la trobem prou bé, perquè les dames acostumen a escriure als amics i a les amigues en el seu *boudoir*, i tant elles, com els grans senyors, generalment coincideixen en portar la contrària a la gent de comerç, i gasten paper i carpetes d'un blanc que fa molt bonic.

***

Nosaltres som creients en l'honoradesa de l'actual administració municipal. Però, tant amics de les cosses clares, com de la xacolata espesa, voldríem que aquesta creència nostra, els concellers la fessin arribar fins als que dubten.

Còm?...

Ens sembla, per exemple, que faria molt bonic que, de tant en tant, es publicuessin relacions ben detallades i ben clares del què es recauda i de la manera que s'inverteixen les pessetes. Així, quan en blanc i en negre es demostrés que les pessetes d'avui són per a pagar els deutes d'ahir, i que amb els actuals tributs no n'hi ha prou per a transformar i embellir la nostra vila, és fàcil que no reneguessim com moros, quan ens enfanguem fins al coll, al passar per certs carrers, ni quan ens adonessim de tantes coses que tenim per a millorar.

***

Llegim:

«Relación de expedientes electorales en los que no habiéndose formulado protesta en el acto del escrutinio general, se ha pedido la revisión ante los tribunales por los candidatos derrotados.»

«Entre éstos figuran los expedientes de Granollers y Castropol.»

A veure si després els resulta, als regionalistes, que no hay cielol

***

Confessem que, si escrivint, fem mala lletra, de dibuix i de pintura no en tenim ni la més petita noció. Mai hem passat dels ninots que, de menuts, fèiem a la piçarra, d'amagat del mestre.

Vol dir això, que pot-ser algú intel·ligent trobarà que diem un disbarat, publicant que ens

han agradat els quadres que l'Antoni Fernández exposa a cal Gras. Si acàs, ja va per endavant la declaració de la nostra incompetència. Encare que, incompetents i tot, ens atrevim a dir que són més bonics els dos *fillets* del nostre jove conveí, que els quadros que adornen moltes cases de senyors.

***

El *Reiet*, republicà de toda la vida, ha deixat d'ésser el repartidor de *RENOVACIÓ*, havent-lo substituït en Josep Catà, *conserje* del nostre Centre.

I el *Reiet*, que és honrat i és treballador i s'estima el seu bon nom, com tot bon republicà, ens fa adonar que algú podria fer determinades suposicions, relacionades amb l'haver deixat el càrrec de repartidor del nostre diari.

Per això nosaltres, encare que no hi creiem massa en la difamació dels homes honrats, proclamem ben alt que del nostre *Reiet* ningú, per republicà que sigui, podrà dir-ne res de mal. El *Reiet* és dels nostres. Que consti

***

Llegim en «Foc Nou» del diumenge passat, en la ressenya que fa de l'àpet que alguns elements varen donar al senyor Lligé de Cardeu:

«Es fa ressò (el senyor Serra i Dachs) de la satisfacció que tots sentim per l'assistència del senyor Barangé, qui treballa des de quaranta anys amb tot l'entusiasme, per al bé de la vila i a qui els nacionalistes devem molta gratitud.»

A tant obliga, aquesta gratitud, per una trista acta de conceller? I «L'home funest»?

***

Aquest número de RENOVACIÓ ha passat per la censura militar

***

En Nicolau Clotet fa alguns dies que està malalt. Amb tal motiu, ens havem convençut que el nostre amic i correligionari, al qual desitjem prompte millorament, no està sotscrit a «La Comarca»; perquè si ho estés, ja hi hauríem llegit: «Está en cama, algo acatarrado, nuestro particular amigo y respetable suscriptor, etc. etc.»

Ens agraden, els de «La Comarca». Amb això del *respetable, querido y antiguo suscriptor*, tan la *dallonsas* a molts que voten amb candidatura arreglada.

Nosaltres som del seu parer. *Que cada palo, aguante su vela.*

***

Es cert, com ja vàrem dir, que els orfeonistes que varen marxar de «La Unió Lliberal» per a no fer política, dimarts que vé prendrà part en la *fiesta patronal* de Sant Josep que, como cada any, es celebrarà en el Centre Catòlic. Els braus orfeonistes, aimants de l'art sense mixtificacions i gelosos de la seva independència (?), es posaran a cantar així que el reverent don Pau Bonet, pvre., hagi esplanat el suggestiu tema: *L'Iglesia redemptora del obrer per medi de Sant Josep* i l'orquestra hagi tocat la *Gran Jota*.

Ja ho va dir aquell, que *amb palla i temps es maduren les herbes*.

Sabem que es farà repetir la «Cançó del Lladre» i que, fóra de programa, el mestre Llobet cantarà «La gratitud».

***

Fins ara, els regionalistes no s'havien donat compte de que estem en estat de guerra, i protesten i criden.

Perquè no protestaven i cridaven abans de les eleccions i quan van agafar a en Marcellí Domingo?...

....

El senyor X va venir d'Amèrica amb alguns pesos, dòna i una cotorra. I si per la dòna i la cotorra no havia de témer, havia de vetllar pels pesos, com tothom que en té alguns. En Jepic, gran amic del senyor X, havia tingut sempre el propòsit de fer fortuna, però li havia fet por l'atravessar el charco. No obstant, ell no desmaiava i esperava trobar l'Amèrica en el continent i així s'estalviava el perill de perdre la maleta al passar per l'estret.

El senyor X i en Jepic eren amics; molt amics. Sovint s'obsequiaven amb presents i menjaven en la mateixa taula. Entre ells no hi havia un pa a partir... fins que la cotorra va tenir-ne gelos i ho va enredar tot.

Hem de convenir que una cotorra gelosa, és temible.

El senyor X i la seva esposa caigueren malalts; i en Jepic i la seva dòna es multiplicaven per a atendre'ls. De dia, de nits, a totes hores, eren a cuidar als seus amics, ben lluny del cap la *moma* que aquests tenien, dels *ahorros* fets a Amèrica. Què era la malaltia dels *americanos*? Ningú ho sabia, ningú ho endevinava; quan va entrar el dubte de si es tractava d'un emmetzinament Aleshores es van fer anàlisis. Es va investigar. Es va preguntar. Res aclaria el misteri; fins que la cotorra va intervenir en la qüestió i va afirmar, en un discurs que farà època, que en Peret havia tirat metzines en el vi, un dia en havent dinat.

—Es en Jepic, és en Jepic... — deia amb sa veu de cançonetista poca-solta.

La terrible revelació de la cotorra gelosa ha trencat una amistat fonda i desinteressada. I en Jepic es dol d'haver perdut un bon amic i per a distreure's de cabòries es diu que vel anar-se'n a l'Amèrica. Allí pot-ser no hi farà fortuna, però es venjarà de la cotorra maleïda dedicant-se a la caça d'aitals volàtils.

NOVES

ASSEMBLEA. — En l'assemblea extraordinària que va celebrar-se dijous passat, en el nostre Centre Republicà Autonomista, per a cobrir les vacants produïdes per dimissió dels senyors Joan Lleget, Pere Golobardes i Amadeu Barbany, varen ésser elegits per unanimitat dels reunits els senyors Salvador Pagès, Bartomeu Pedragosa i Joaquim Boèt.

....

OBITUARI. — Després de llarga i penosa enfermetat, ha baixat a la tomba en Josep Salvadó, pare del nostre estimat amic i company de causa en Francesc Salvadó.

No cal que diem al nostre bon amic, com al seu germà i demés família, que amb ells compartim l'immens pesar per a aital dolorosa pèrdua. (D. E. P.)

....

LA RIERA. — Com a conseqüència de les pluges de tots aquests dies, la riera ha revingut fortament, anant de pal a pal i fent impossible l'atravessar-la els carruatges.

I el pont?.. Bò, molt bò, per ara; gràcies a Déu.

....

UN REGIDOR. — S'ha comentat molt desfavorablement, per part del públic que el dijous passat assistí a la sessió municipal, l'actitut presa pel regidor senyor Xuclà, contraposant-se a ordres emanades de l'alcaldia, corregint una contravenció i les ordenances municipals.

L'energia s'ha de posar al servei de causes més justes, senyor regidor.

....

NOVETATS

en TARGETES POSTALS gran fantasia, pròpies per a felicitacions IMPREMTA GARRELL

....

LA CRISI CRÓNICA. — S'han declarat en vaga pacífica els empleats telegrafistes de tota Espanya. Amb tal motiu, el govern ha militaritzat dit servei, per compte d'accedir a les justes demandes dels modestos obrers telegrafistes.

Com a conseqüència, s'ha decretat la dissolució de les Juntes de defensa d'empleats d'Hisenda, Governació i Foment.

I... puede el baile continuar.

....

UNA VISITA. — El dimecres passat havia anunciat la visita als terrenys que han d'ocupar les escoles que a Granollers ha donat el bon patrici en Genís Pereantón, el rector de l'Universitat doctor don Valentí Carulla. A darrera hora se trobà malalt el rector, i envià a l'arquitecte senyor Martorell, qui, junt amb nostres autoritats i de don Francesc Flaquer, se traslladaren a Samalús, on aquest darrer ha fet una fundació també per aital objecte educatiu. Felicitem a l'amic Flaquer per sa generositat.

Respecte a nostres futures escoles, RENOVACIÓ anuncia que des del proper número s'ocuparà de l'assumpte amb l'extensió que l'importància del mateix requereix.

....

DE L'AJUNTAMENT

Extracte de la sessió del dia 14:

S'aprovà la pròrroga per un any de la contracta d'aigües d'en Lluís Serra.

Se concedí el cobrament d'arbitris de mercat a Isidre Casals, amb premi de 6 per 100 fins a la quantitat de 15,000 pessetes anyals i amb el 10 per 100 de tot el que passi d'aquesta quantitat. El nomenament d'auxiliars ha de ésser aprovat per l'ajuntament.

S'acordà enviar telegrama al president del Consell de ministres, interessant se per la reforma del regisme local i demanant que, al reunir-se les Corts, es concedeixi als municipis espanyols una àmplia autonomia administrativa.

S'aprovà el parer de la comissió d'Hisenda, que tracta dels preliminars del repartiment del present any 1918.

I, per lí, es ratificaren les penyores posades per l'alcaldia a don Joan Valls per incompliment de les ordenances municipals i manca d'acatament a l'autoritat.

....

D'ESPECTACLES

UNIÓ LLIBERAL. — L'aplaudida companyia Calvo Serra ens donà a conèixer, diumenge passat, la bonica opereta en tres actes «La duquesa del Tabarin», presentant-la amb força gust. El públic, que omplia el local per complet, va demostrar la seva conformitat amb la nova producció i la seva simpatia pels artis-

tes que l'interpretaren, molt particularment a la senyoreta Oliver — que va semblar-nos més guapa i elegant que mai i molt bé en el seu paper de *Frou Frou*, — així com als senyors Segura i Cosín, els dos notables actors, perfectament encaixats en els seus papers.

Els demés, i els chors i l'orquestra — sobre tot l'orquestra «La Moderna», — contribuïren a l'èxit de «La duquesa», que aquesta tarde es representarà novament.

Llàstima que la senyoreta Gil estés malalta; encare que va esforçar-se de debò per a quedar bé amb el públic i l'empresa.

En la funció de tarde va representar-se «Serafin el Pinturero», com a plat fort. I nosaltres jurariem que altres vegades ens havia agradat més, el divertit sainet. Apart d'altres cosetes, ens sembla impossible que hi hagi qui confongui tant llastimosament, com la senyoreta Gil, la nota còmica d'un paper com el de *Doro*, amb la repugnant presentació de tal personatge. Comencem a creure que aquest és un mal que s'encomanen totes les tiples còmiques, perquè sempre hem vist repulsiu un personatge que ha d'inspirar barreja de gràcia i pietat, com el del seu company, encertadament interpretat per en Cosín.

....

CAFÉ NOU. — En aquest teatre, els aficionats de la «Joventut Alhambrina» representaren «La aldea de San Lorenzo».

Nosaltres no hi érem; però les referències que tenim, ens permeten assegurar que hi varen haver aplaudiments per a tots els interpretes del conegut melodrama.

....

EL ZAPATERO Y EL REY. — *Nada menos* que aquesta difícil producció del teatre castellà, va posar se en escena, diumenge passat, en el teatre de «La Violeta Catalana». Es recitaren els versos ampulosos de Zorrilla, amb el general aplaudiment de la concurrència que assistí a l'espectacle.

....

ANUNCIS. — A «La Unió Lliberal», s'anuncia per a aquesta tarde «Amor ciego» i «La duquesa del Tabarin» i per a la nit «El pobre Valbuena», «Eva» (deu ésser una «Eva» petita) i «Espana de pandereta», a la nit. Per a la tarde, del dimarts, «La corte de Faraón», «Los chicos de la escuela» i «La canción del trabajo»; i per a la nit, «El tambor de granaderos», «Doloretas» i «El amigo Melquiades».

En el Cafè Nou, aquesta nit es representa el drama «L'incapacitat». Dimarts, no ho sabem; però diumenge que vé ens diuen que es representarà «La Carcajada».

A La violeta, avui a la tarde va «El arcediano de San Gil», i dimarts, «Don Juan de Lanuza».

....

ATENCIÓ!

Abans de comprar POSTALS, visiteu la IMPREMTA GARRELL Assortit immens: Gran baratura

....

OFICIALS

A l'objecte de facilitar la tasca de la Comissió Consistorial nomenada per a entendre en l'estat de comptes presentat per comptaduria, es concedeix un plaç de quinze dies per a que tots quants tinguin factures pendents amb l'ajuntament, les presentin a Secretaria.

Granollers, 16 de març de 1918.

L'alcalde accidental PAULÍ TORRAS

IMPL. DE G. GARRELL I GRANOLLERS

BANCA I BORSA

CLAVÉ, 34
GRANOLLERS

Operacions de Banca de totes classes : Negociació i cobro d'efectes de comerç : Emissió de Xecs : Ordres de Borsa : Negociació i cobro de Cupons

Ferràn Palau S. O.

Corresponsals del Banc de Barcelona (Sucursal 1) i del Banc Hispà Americà

SASTRERIA
de
J. Sitjes Freixas

Gran assortit en trajos de llana i fil
Preus baratíssims
Plaça Major, 27

Carruatges de lloguer
d'en
Fortunat Casademunt

SERVEI INMILLORABLE
PREUS ECONÒMICS
Prim, 55 : Granollers

V^{DA} DE P. BONET

Carrer d'Aribau, 9 : BARCELONA

Reproduccions artístiques
Fotogravats : Autotípies
i Tricromies

Fàbrica de
Estoigs i Mostruaris
de totes classes

Josep Terraza
(Abans Gari)

Plateria, 35 : BARCELONA

Espanya Vitalicia

COMPANYIA DE SEGURS SOBRE ENFERMETATS
Metge Representant: DON ALFRED CANAL
TAULA DE SUBSIDIS

Categoríes	PRIMES		SUBSIDIS DIARIS			SUBSIDI DEFUNCIO
	De 10 a 42 anys	De 42 a 55	Medecina	Ciruj. Major	Ciruj Menor	
1. ^a	0'60	0'95	1'50	1'50	1'00	12'50
2. ^a	1'10	1'35	3'00	3'00	2'00	25'00
3. ^a	1'60	1'85	4'00	4'00	2'50	35'00
4. ^a	2'10	2'60	5'00	5'00	3'00	40'00

NOTA IMPORTANT : El subsidi per defunció pot augmentar se fins a 200 ptes. satisfent una sobre-prima de 0'20 ptes. cada mes.

E. Vergés Bartolí S. en C.

Articles de novitat per a senyora
Especialitat en Bruses i Brodats

Carrer d'en Fontanella, 17 : Barcelona

La Préservatrice

Companyia de Segurs sobre Accidents del Treball i Responsabilitat Civil (carruatges)

REPRESENTANT
MANUEL PAGÉS
Carrer Nou, 10 i 12 Granollers

SASTRERIA I NOVITATS

DOMINGO JUBANY

BARCELONA
Carrer de Sta. Agna, 22, 1.º

Café i Restaurant

de la
Estació de M. Z. A.
a càrrec de
Manuel Argemí

Se serveixen coberts des de 2 50 pessetes
Vins i licors de totes classes
Servei a domicili : Preus convencionals
Serviment esmerat a l'arribada dels trens
VENDA DE GEL
en tot temps de l'any

FERRER

SASTRE
Ex-tallador de la Sastreria New-York
PELAI, 34, 1.º, 2.ª : BARCELONA

L'especialitat d'aquesta casa
consisteix en el bon gust en
els genres, en el tall perfec-
cionat i en la confecció
acurada